

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 38T/36/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718010248
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marek Mikulčík
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2022:1718010248.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok, samosudcom Marekom Mikulčíkom, v trestnej veci obžalovaného W. P., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. decembra 2022 v Pezinku, takto

rozhodol:

Obžalovaný: W. P., N.. X. X. XXXX M. A., C. A. S.,

uznáva sa za vinného, že

v období od 15.04.2016 do 03.05.2017, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody v ÚVV a UVTOS Leopoldov, a následne od 03.03.2019 doposiaľ, v mieste svojho trvalého bydliska a všade tam, kde sa zdržiaval, si neplnil svoju vyživovaciu povinnosť prispievať na výživu svojho maloletého syna Š. P. N.. XX.XX.XXXX, sumou 130,- EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. H.Y., N.. XX.XX.XXXX, C. A. W., F. XXX/XX a to napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine/ predovšetkým z ustanovenia § 62, a taktiež mu bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu Pezinok 12P/104/2016-67 zo dňa 25.05.2017 právoplatného dňa 15.07.2017 a vydaným opatrením orgánu činného v trestnom konaní o predbežnej otázke určenia výživného na dieťa, zo dňa 29.09.2017, pod ČVS:ORP-514/PE-PK-2017, počnúc dňom 04.04.2016, ktoré prevzal dňa 06.10.2017, čím mu tak za obdobie od 15.04.2016 do 03.05.2017 a od 03.03.2019 doposiaľ, vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 9.606,-€, s vylúčením období od 03.05.2017 do 02.03.2019, od 15.11.2019 do 12.07.2020 a od 17.03.2021 do 15.05.2021, kedy pri nástupe na výkon trestu odňatia slobody v ÚVV a UVTOS Leopoldov nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť,

teda

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného, a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

čím spáchal

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. b/ Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 37 písm. m/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

1 Okresná prokuratúra Pezinok podala na obžalovaného W. P. (ďalej len „obžalovaný“) na tunajšom súde dňa 6. júna 2018 obžalobu pod číslom Pv 789/17/1107-7 (ďalej len „obžaloba“), pričom skutok uvedený v obžalobe právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ Tr. zák. ktorého sa obžalovaný mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v predmetnej obžalobe.

2 Súd vo veci vydal dňa 4. októbra 2018 trestný rozkaz, proti ktorému obžalovaný podal prostredníctvom svojho obhajcu včas odpor. Sú preto vo veci nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal v neprítomnosti obžalovaného za splnenia podmienok uvedených v § 252 odsek 2 Trestného poriadku (obžalovanému bola doručená obžaloba, obžalovaný bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný, mal možnosť vyjadriť sa o skutku, ktorý je predmetom obžaloby pred orgánom činným v trestnom konaní a boli dodržané ustanovenia o vyšetrovaní alebo skrátenom vyšetrovaní a obžalovaný bol upozornený na možnosť preštudovať spis a urobiť návrhy na doplnenie vyšetovania alebo skráteného vyšetovania a napokon obžalovaný bol na možnosť vykonať hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti upozornený, pričom obžalovaný sa na hlavné pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil).

3 V súvislosti s predmetom dokazovania súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním zápisnice o skoršej výpovedi obžalovaného z 5. apríla 2018, výsluchom svedkyne F. H. a prečítaním listinných dôkazov: č.l. 36 - správa z ÚVTOS Leopoldov; č.l. 37 - rozúčtovanie pracovnej odmeny; č.l. 38-42 - rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P/104/2016 zo dňa 25. 5. 2017; č.l. 43 - opatrenie OČTK; č.l. 45 - výpis z e-mailovej komunikácie; č.l. 46 - rodný list; č.l. 47 - potvrdenie o návšteve školy; č.l. 50-54 - správa ÚPSVaR Pezinok; č.l. 56-59 - správa sociálnej poisťovne; č.l. 61 - správa ÚPSVaR Piešťany; č.l. 64 - správa Mesta Hlohovec; č.l. 68 - správa ZVJS; č.l. 70-72 - výpis z ústrednej evidencie priestupkov; č.l. 383-386 - odpis registra trestov; č.l. 410 - odpoveď ÚVTOS Leopoldov; č.l. 446-452 - prehľad zrážok výživného; spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 12P/104/2016; spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/164/2019; spis Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/32/2020.

K dokazovaniu

4 Obžalovaný pri svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 5. apríla 2018 vypovedal, že v máji 2017 pri nástupe na výkon trestu odňatia slobody v ÚVV a UVTOS Leopoldov nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť na syna M. boli mu vykonávané aj zrážky z pracovnej odmeny, ktoré bol zasielané matke F.P. H.. Do nástupu na výkon trestu odňatia slobody nedostal žiaden rozsudok o výživnom, až v roku 2018 mu prišlo uznesenie, podľa ktorého má platiť výživné vo výške 130,-€ k rukám matky. Žiadal zadovážiť spis súdu, ktorý rozhodol o výživnom. Poukázal na to, že B. F. H. spolu žili od februára 2011 do februára 2016, potom sa musel vystaňovať, prestali spolu komunikovať a potom nastúpil na výkon trestu.

5 Svedkyňa F. H. vypovedala: od 15. 4. 2016 si obžalovaný svoju vyživovaciu povinnosť na syna neplní riadne a včas, plnil si ju len vtedy, keď bol vo výkone trestu odňatia slobody . Z ÚVTOS Leopoldov jej chodili platby výživného vo výške od 16,- € do 18,- € mesačne. Po tom, ako obžalovaný vyšiel z väzenia, si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil. S dieťaťom sa obžalovaný nestretáva. Výživné vymáha v súčasnosti prostredníctvom exekútora, exekútor jej dosiaľ zaslal len upovedomenie o začatí exekúcie, na výživnom zatiaľ nič nevy mohol. Exekúciu vykonáva exekútorský úrad pána DY. zo Skalice. Okrem tých peňazí, ktoré mi boli posielané z ÚVTOS Leopoldov, ona na výživnom nič neobdržala. Aktuálna výška dlhu na výživnom je 9.606,- €.

6 Z rodného listu súd zistil, že obžalovaný je otcom V. Š. P. N.. XX.XX.XXXX z matky F. H..

7 Opatrením orgánu činného v trestnom konaní o predbežnej otázke určenia výživného na dieťa zo dňa 29.09.2017, ČVS:ORP-514/PE-PK-2017, bola podľa § 7 ods. Tr.por. obžalovanému určená vyživovacia povinnosť na maloletého syna Š. P. N.. XX.XX.XXXX, sumou 130,- EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky F. H., N.. XX.XX.XXXX, a to počnúc dňom 04.04.2016. Toto opatrenie bolo obžalovanému doručené dňa 06.10.2017.

8 Rozsudkom Okresného súdu Pezinok 12P/104/2016-67 zo dňa 25.05.2017, právoplatného dňa 15.07.2017, bola obžalovanému určená vyživovacia povinnosť na maloletého syna Š. P. N.. XX.XX.XXXX, sumou 130,- EUR mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám V. F. H., N.. XX.XX.XXXX. Zo súdneho spisu vyplýva, že obžalovanému bol predmetný rozsudok v zmysle § 106 ods. 3 CSP doručovaný oznámením na úradnej tabuli súdu a zverejnením na webovej stránke súdu.

9 Obžalovaný je všeobecný i špeciálny recidivista, doposiaľ bol v minulosti 20 krát súdne trestaný, najmä za majetkovú trestnú činnosť. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 6T/32/2020 zo dňa 4. mája 2020 (za trestný čin podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák) uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý vykonal dňa 15. mája 2021.

10 V obdobiach od 03.05.2017 do 02.03.2019, od 15.11.2019 do 12.07.2020 a od 17.03.2021 do 15.05.2021 sa obžalovaný nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Leopoldov, kde nahlásil svoju vyživovaciu povinnosť, na tom podklade mu boli vykonávané aj zrážky z pracovnej odmeny, ktoré bol zasielané matke F. H.

K výroku o vine a k právnej kvalifikácii

11 Zhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že obžalovaný si (s výnimkou období v ktorých sa nachádzal vo výkone trestu odňatia slobody) najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Konanie obžalovaného súd zo subjektívnej stránky vyhodnotil, ako priamy úmysel, nakoľko obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený týmto zákonom. Vzhľadom na vyššie uvedené súd právne kvalifikoval skutok obžalovaného ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona.

12 Po zistení formálnych znakov trestného činu - prečinu, skúmal súd aj materiálnu stránku - materiálny znak prečinu uplatňovaný ako materiálny korektív k formálnym znakom, a to z hľadiska posúdenia všetkých skutočností spadajúcich pod kritéria definované v § 10 odsek 2 Trestného zákona. Pritom vychádzal z požiadavky, že skutočnosti uvedené v § 10 odsek 2 Trestného zákona je potrebné hodnotiť vo svojom súhrne bez toho, aby niekto bol pripisovaný väčší či menší význam (jednej na úkor druhej). Na tomto základe dospel súd k záveru, že konkrétna závažnosť prečinu stíhaného v obžalobe dosahuje Trestným zákonom vyžadovaný stupeň pre vyvodzovanie trestnoprávnej zodpovednosti, teda stupeň vyšší než nepatrný. Tento záver vyplýva z už uvedeného spôsobu vykonania činu a jeho následku popísaného v skutkovej vete rozsudku, z okolností, za ktorých bol spáchaný, ako aj z uvedenej formy a miery zavinenia (priamy úmysel). Tieto všetky rozhodné skutočnosti vo svojom súhrne preukazujú taký stupeň závažnosti činu, pre ktorý je nevyhnutné vyvodzovať voči páchatelovi trestnú zodpovednosť.

K výroku o treste

13 Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

14 Vo všeobecnosti treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

15 Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

16 Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

17 Pri úvahe o druhu a výmere trestu, súd vychádzal z vyššie uvedených skutočností a dospel k záveru, že u obžalovaného, ktorý je recidivistom, splní účel trestu jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody.

18 Pri určovaní druhu a výmery trestu súd v súlade s ustanovením § 34 odsek 4 Trestného zákona prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Pri výmere trestu súd taktiež obligatórne prihliadol podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

19 Súd u obžalovaného zistil jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Poľahčujúce okolnosti u obžalovaného súd nezistil žiadne. Následne trestnú sadzbu ustanovenú v § 207 ods. 3 Tr. zák. (1 rok až 5 rokov modifikoval s použitím § 38 ods. 4 Tr. zák. a zistil, že obžalovanému je možné ukladať trest v rozpätí 28 mesiacov až 5 rokov. mesiacov. Za toho stavu súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici takto určeného rozpätia v trvaní 28 mesiacov, nakoľko mal za to, že takáto výmera trestu bude vzhľadom na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného dostatočne represívna.

20 Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody súd podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

21 Trest uložený na dolnej hranici modifikovanej trestnej sadzby považuje súd vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti prípadu za trest primeraný, spravodlivý, dostatočne zodpovedajúci represívnej funkcii trestu i potrebám generálnej a individuálnej prevencie, ktorý bude dostatočným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu, ako ho má na mysli Trestný zákon.

22 To sú dôvody, pre ktoré súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave, cestou Okresného súdu Pezinok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.